

drukmeting, ter correctie van randomvariatie van de tensie (meetfouten en biologische variabiliteit). Het is echter niet zonder meer zo, dat herhaling van diagnostische tests steeds tot juistere diagnostiek leidt. In sommige situaties kan het resultaat zelfs slechter worden. Anderen geven over deze materie een grondige uiteenzetting.^{1 2}

Zoals ook Van Ree aangeeft kan, behalve ijking van een test in de juiste populatie, ook herhaling van tests zinvol zijn. Het nut hiervan hangt af van de gevoeligheid en de specificiteit van de enkelvoudige test, maar ook van de test-hertestbetrouwbaarheid van de test, én van de methode van integratie van de verschillende testuitslagen. Verbetering van de diagnostiek bij gebruik van reeds bestaande tests zal nagestreeft kunnen worden door bestudering van elk van deze deelaspecten. Er kunnen, behalve het met meer zekerheid stellen van een bepaalde diagnose, uiteraard nog diverse andere redenen zijn om diagnostische tests te herhalen. Dit valt echter buiten het bestek van deze bespreking.

LITERATUUR

¹ Weinstein MC, Fineberg HV. Clinical decision analysis. Philadelphia; W.B. Saunders 1980, 159-64.

² Politser P. Reliability, decision rules, and the value of repeated tests. Med Decision Making 1982; 2: 47-69.

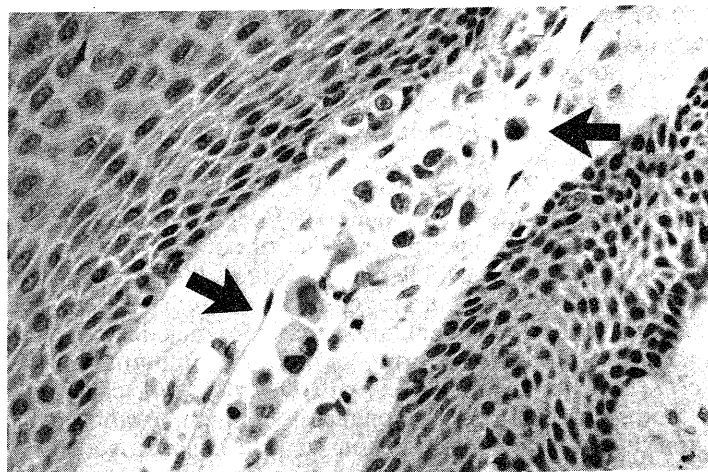
Maastricht, oktober 1983

P. LEFFERS
J.A. KNOTTNERUS
Y.D. VAN LEEUWEN

De mimicrie van het maligne melanoom

Rampen en Rümke stellen in hun klinische les dat de mimicrie van klinische uitingsvormen van het maligne melanoom de arts heel wat hoofdbrekens kan bezorgen.¹ Dat deze hoofdbrekens vaak ook op het terrein van de patholoog-anatoom liggen illustreert onderstaande ziektegeschiedenis.

Een 12-jarig meisje werd in juli 1983 door de huisarts gezien met een tumortje op het rechter bovenbeen. Dit bestond sinds 1½ jaar en had eenmaal gebloed na stoten. Bij onderzoek bestond er een rood bolvormig, goed begrensd tumortje, doorsnede 1 cm, met aan het oppervlak enkele teleangiëctasieën. Op 23-09-1983 verrichtte de huisarts onder plaatselijke verdoving excisie met als waarschijnlijk-

Een lymfbaan met tumoren (pijlen). (HE-kleuring 528 maal.)

heidsdiagnose granuloma teleangiectaticum. Het histologische beeld van de tumor kon passen bij een Spitznaevus (juveniel melanoom), doch in verband met de infiltratieve groei, enige toename van het aantal mitosen, de sterke atypie en het afwezig zijn van uitrijping in de diepte werd ook aan maligne melanoom gedacht. De coupes werden ook ter beoordeling naar een pathologisch instituut elders gestuurd, waar men van mening was dat de tumor een goedaardig juveniel melanoom was.

Omdat wij meenden in 2 van 20 serie-coupes toch tumorcellen in bloedvaten en lymfebanen te zien (figuur) werd 1 week na de primaire excisie ruime re-excisie verricht van de oorspronkelijke tumorplaats en voorts werden twee kleine lymfomen in de rechter lies verwijderd. Eén van deze lymfklieren toonde een metastase van een voornamelijk amelanotisch melanoom met slechts plaatselijk melanineproductie.

LITERATUUR

¹ Rampen FHJ, Rümke Ph. De mimicrie van het maligne melanoom. Ned Tijdschr Geneeskd 1983; 127: 1849-53.

Roermond, oktober 1983

W.S. KWEE
R.J.A. ESTOURGIE
A.T.M. DE VRIES

BERICHTEN

Buitenland

VERENIGDE STATEN

Longartsen voldoen aan de verwachting dat zij niet roken. – D.P.L. Sachs van de Case Western Reserve University, Cleveland ondervroeg in mei 1983 ter gelegenheid van de jaarvergadering van de American Thoracic Society 567 van de 2207 deelnemende Amerikaanse longartsen over hun rookgewoonten. Slechts 4,6% rookte sigaretten terwijl nog 7,4% sigaren of pijptabak rookte. Niet alleen longartsen roken weinig maar in de Verenigde Staten blijken alle artsen onder de indruk te zijn van de publikaties over de invloed van het roken op cardiovasculaire en pulmonale ziekten. De schrijver vermeldt dat van de internisten in 1945 60%

sigaretten rookte en dat dit percentage in 1975 tot 17 was gedaald. Dit rookgedrag voldoet aan de verwachting van de patiënten. Uit een onderzoek van het Department of Health Education and Welfare in 1976 bleek dat 80% van de Amerikaanse patiënten verwacht dat hun arts niet rookt. (N Engl J Med 1983; 309: 799.)

ZWITSERLAND

Toxocariasis bij kinderen. – De larve van *Toxocara canis*, de hondespoelworm, dringt na ingestie door het slijmvlies van de dunne darm en bereikt via de bloedbaan de organen. Zij kan echter bij de vreemde gastheer de alveolaire wand van de long niet passeren om in de darm tot volwassen worm uit te groeien. In de ontlasting ontbreken dan ook de sporen